

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20013

гр. София, 21.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 20 състав, в
закрито заседание на 21.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Анастасия Хитова

като разглежда дело номер **5658** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 във вр. с ал. 2 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.

Образувано е по жалба на Л. З. Б., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], [жилищен адрес] чрез адв. М. А. – САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001279/13.03.2026 г., издадена на осн. чл.171, т.1, б „з“, гг от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която на жалбоподателката е наложена принудителна административна мярка /ПАМ/ „Временно отнемане на СУМПС“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

С молба от 20.05.2026 г., жалбоподателката е депозирала и искане за спиране на предварителното изпълнение на цитираната заповед. Според изложените в молбата доводи, налагането на принудителна административна мярка преди да е установено по безспорен и категоричен начин извършването на нарушението, без да е отчетена обществената опасност на деянието и без да се вземе предвид наличието на извинителни обстоятелства /сериозни здравословни проблеми, включително и хоспитализация в болница на лицето в периода, в който е следвало да пререгистрира автомобила/, води до необосновано накърняване на правата на жалбоподателката и ѝ причинява значителни и трудно поправими вреди. В подкрепа на горните твърдения е посочено, че Л. Б. е начален учител в 73 СУ „В. Г.“ и наличието на СУМПС е пряко свързано с правото ѝ на свободното придвижване и правото ѝ на труд. Твърди се, че жалбоподателката търпи ограничения около два месеца, а към момента все още не е издадено Наказателно постановление. С горните аргументи, моли за спиране на предварителното изпълнение на заповедта.

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е неоснователно по следните съображения:

По силата на чл.171, т.1, б „з“, гг от ЗДвП, за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилага принудителна

административна мярка лишаване от право да се управлява моторно превозно средство до решаване на въпроса за отговорността му, но за не повече от 6 месеца за нарушенията по чл. 175, ал. 2 и ал. 3, чл. 176, ал. 1, чл. 178ж, ал. 2 и чл. 182, ал. 5 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, т. 2а, 4, т. 5, буква "а", т. 6 и 7 от закона се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон, съобразно тяхната компетентност или от оправомощени от тях длъжностни лица.

Според чл. 172, ал. 3 от ЗДвП, в случаите по чл. 171, т. 1, букви "б", "е", "ж", "з" и "и" свидетелството за управление на моторно превозно средство на водача се изземва със съставянето на акта за установяване на административното нарушение. Обжалването на заповедите, с която е наложена ПАМ се извършва по реда на Административнопроцесуалния кодекс.

Съгласно чл. 172, ал. 6 ЗДвП, подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка. Посоченото от законодателя, че жалбата не спира изпълнението на заповедта води до предварително изпълнение на административен акт по отделен закон, без предвидена изрична забрана за съдебен контрол, което съгласно чл. 166, ал. 4 АПК може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на чл. 166, ал. 2 АПК. В този смисъл е и ТР № 5/2009 г. на ОСС на ВАС.

Предпоставките за спиране на изпълнението, съгласно чл. 166 АПК касаят няколко хипотези. По изключение, при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, по искане на оспорващия, съдът може да спре предварителното изпълнение, допуснато с влязло в сила разпореждане на органа, издал акта по чл. 60, ал. 1, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. Спирането предпоставя наличие на друг противопоставим правен интерес, който по степен на важност е съпоставим или надделяващ над този, предполагащ значимостта на предварително изпълнение. В съответствие с това, заповедите по чл. 171 ЗДвП по силата на изрична законова разпоредба - чл. 172, ал. 6 от същия закон подлежат на незабавно изпълнение на нормативно основание с оглед осигуряване изпълнението на ПАМ. При допуснато предварително изпълнение на заповедта по силата на закона за административния орган няма задължение да доказва предпоставките по чл. 60, ал. 1 АПК - съществуването на особено важен обществен интерес, подлежащ на защита. В конкретния случай предварително изпълнение на заповедта е допуснатото по силата на закона и то с изрична правна норма. В този смисъл, за административния орган не съществува задължение да мотивира защо допуска предварителното изпълнение на заповедта и да излага конкретни съображения в тази насока, за да обоснове и мотивира допуснатото предварително изпълнение.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основанието за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. С оглед на това, предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК.

За да бъде уважено искането за спиране на изпълнението, в тежест на молителката е да посочи вредите и да представи доказателства за вида им и за вероятността те да настъпят, ако обжалваният административен акт бъде изпълнен преди съдът да се произнесе по неговата законосъобразност.

За да е налице основание за спиране на предварително изпълнение на наложени ПАМ, следва да са налице кумулативното две предпоставки: наличие на друг противопоставим интерес-

"значителна или трудно поправима вреда", която ще настъпи пряко за лицето, което дължи изпълнение на ИАА и настъпването на нови обстоятелства. Заявените по делото обстоятелства, с които молителката аргументира искането за спиране на предварителното изпълнение – служебна ангажираност като начален учител в столично училище, не обуславят неговата основателност по смисъла на чл. 166, ал. 2 от АПК. Твърдяната вреда не е обоснована с доказателства в горния смисъл, а и не се сочат нови обстоятелства.

Поради превес на обществения интерес, а именно безопасност на движението по пътищата за всички участници, съдът не намира основания за спирането на заповедта поради причинените временни неудобства за собственика на МПС, който е длъжен да спазва задълженията си по ЗДвП.

Така мотивиран и на основание чл. 166, ал. 4 АПК във вр. с чл. 172, ал. 6 ЗДвП, Административен съд София град, 24 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на Л. З. Б. за спиране на изпълнението на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 26-4332-001279/13.03.2026 г., издадена на осн. чл.171, т.1, б „з“, гг от Закона за движение по пътищата от полицейски инспектор към Столична дирекция на вътрешните работи, отдел „Пътна полиция“, с която на същата е наложена принудителна административна мярка „Временно отнемане на СУМПС“ до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца.

Определението може да бъде обжалвано с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ :